PAGINA BOXULUI

Campionul !..

— Abandonează ringul Iorgule. Nu are niciun rost să persiști atâta timp cât zeița Fortuna îți este protivnică.

— Incă nu dragă prietene. Recunosc că ai în parte dreptate dar mai am și eu o dorință. Și apoi...

Iorgu Carpen, boxeur profesionist și Mircea Pătrașcu erau prieteni nedespărțiți. Ultimul asistase la toate matchurile primului și împărțea cu el toate bucuriile și necazurile.

Faptul că în ultimii trei ani Carpen era urmărit de un ghinion feroce, făcea pe Mircea să sufere cumplit. Și atunci a luat greaua hotărire să-l convingă să abandoneze un sport care de mult timp nu-i aducea decât supărări.

Carpen debutase ca amator în lumea ringurilor și a câștigat în această calitate toate disputele: 18 la număr. Nu a cucerit nici un titlu pentrucă abandonase hermina albă înainte de a-și încerca norocul în campionatele României.

Devenit profesionist, Carpen repurtă ani dearândul numai victorii, impresionând lumea cu rapida și continua sa ascensiune. Destul de cult, înțelesese că boxul este o artă, căreia trebuie să-i închini timp prețios și se conforma prescripțiunilor marilor campioni, urmându-le cu sfințenie sfaturile.

Avea și o specialitate cu care și-a scos mulți adversari din luptă. Pe o ușoară dar extrem de rapidă deplasare spre stânga și puțin înainte, plasa cu o uimitoare siguranță crochetul de dreapta la ficat. Și cine recepționa această lovitură putea să-și ia adio dela victorie.

Șapte ani dearândul, Carpen nu cunoscuse o singură înfrângere. Cu toate acestea nu reușise să cucerească nici măcar un titlu național. El care învinsese o serie întreagă de campioni și foști campioni continentali și chiar mondiali.

Imprejurările îi erau protivnice și într'o bună zi, însoțit de prietenul Pătrașcu se îmbarcă pentru Franța unde spera să cucerească gloria.

*

S'a stabilit vremelnic la Paris acceptând toate ofertele promotorilor francezi, englezi, germani, spanioli, etc. Angajamentele curgeau. Carpen boxa foarte des și victoriile repurtate îl aduseră în situația de a disputa titlul european la categoria mijlocie, deținut de francezul Tellet.

In seara reuniunii, arena „Palais des Sports" gemea de lumea care lăsase la casa de bilete sume importante. Organizatorul întrunirii era în culmea fericirii, și partida de campionat a corespuns în întregime făgăduelilor.

Cei doi combatanți au furnizat un spectacol magistral, Carpen fiind cel care marcase un categoric avantaj. Publicul se pregătea să-i facă o grandioasă manifestare când juriul pronunță: **match nul**.

A fost o adevărată stupoare. Singurul om încântat era organizatorul care a și angajat, pe loc, revanșa.

Un nou spectacol de mare clasă în perspectivă și un nou prilej de încasări grase.

Nedreptățitul s'a consolat repede.

— Il voi bate înainte de limită, spuse el lui Mircea.

— Este necesar să face acest lucru căci altfel...

Ziua matchului sosi. Carpen nu așteptă decât primul gong spre a se năpusti asupra adversarului. Lovea ca un eșit din minți, nedând răgaz lui Tellet să riposteze.

După primul minut, faimosul crochet de dreapta la ficat intră în funcțiune și Tellet se odihnea pe podea. S'a ridicat la 8 ca o epavă. Carpen nevrând să se pripească a permis adversarului să-și revină puțin pentruca apoi noui crochete să-i „coase" flancurile.

Tellet este pentru a doua oară la pământ. S'a ridicat însă din nou. Al treilea knock-down s'a produs cu 2 secunde înainte de gong și Tellet a scăpat astfel de la o sigură scoatere din luptă.

Deși foarte șifonat, francezul a reluat curajos lupta spre a mai face apoi cunoștință odată cu podeaua. Rezistența lui Tellet a făcut să se nască în mintea lui Carpen că scoaterea din luptă a adversarului nu va putea veni decât pe urma unei lovituri la cap.

După un alt knock-down, francezul se reangajează și ghicind intențiile adversarului execută o magistrală eschivă a capului și lovitura trimisă în bărbie se oprește în occipitalul lui Tellet odată cu un teribil scâncet de durere emanat după buzele lui Carpen.

Omul nostru își fracturase mâna și a trebuit să abandoneze în momentul când era stăpân pe situație.

*

A fost un fel de început al sfârșitului carierii lui Carpen și punctul de plecare al suferințelor sufletești ale prietenului său.

După o inactivitate de aproape 4 luni, Carpen și-a făcut reintrarea înconjurat de faima pe care și-o crease în urma unui neîntrerupt șir de victorii.

Nu a mai reușit însă să se impună cu autoritatea dinainte și cu excepția câtorva succese fără răsunet a trebuit să se resemneze cu o serie de rezultate nedecise.

Promotorul căruia îi asigurase două rețete grase a ținut să-i fie recunoscător și l-a programat din nou la „Palais des Sports". Matchul nu a durat decât trei reprize, în cursul cărora Carpen a dominat net. In cea de a patra, cum s'au întâmplat lucrurile nici Mircea nu-și poate da seama, Iorgu a eșit dintr'un corp la corp cu ambele arcade grav „avariate".

Medicul a interzis continuarea luptei și victoria a revenit adversarului.

Timpul trecea. Carpen avansa în vârstă — avea acum aproape 30 ani— și zeița Fortuna nu-i redevenise protectoare.

Iorgu continua să boxeze dar aproape regulat cobora treptele ringului ca învingător moral, decizia revenind adversarului mai norocos ca el.

*

Sătul de această situație, într'o bună zi Carpen își anunță prietenul:

— Pregătește-ți băiatule bagajele că mâine pornim spre țară.

Deși această hotărire îl surprinse în mod deosebit, Mircea nu a crâcnit și a doua zi Simplonul îi purta spre patrie.

Reintrarea pe ringurile bucureștene a lui Carpen a fost oarecare. Abia a reușit să învingă pe un proaspăt profesionist.

Disperarea lui Pătrașcu atinsese culmile și deaceia el depunea toate insistențele spre a-și convinge prietenul să părăsească boxul, amintindu-i că sumele încasate în timpurile bune îi asigurau un trai destul de larg.

— Vreau să fiu măcar odată campion, răspundea Iorgu. Iți făgăduesc că în ziua în care îmi voi vedea visul cu ochii îmi voi anunța și retragerea.

Și ziua ultimei șanse de a cuceri un titlu național sosi.

Deținătorul campionatului României la categoria mijlocie era Radu Tâlvan, un boxeur care reușise în cariera lui, rezultate frumoase. Acum însă nu se mai aștepta dela el decât comportări onorabile și aceasta pentru motivul că vârsta încrustase multe încrețituri pe obrajii săi.

Lupta pentru campionat a început într'o alură infernală. Carpen lovea variat și pin toate pozițiile. Chiar din cea de a doua repriză — matchul care era sortit pentu 15 — încercă să plaseze una din loviturile favorite. Tâlvan însă îi cunoștea sistemul și se deplasa odată cu el, nelăsând la niciun moment flancul descoperit.

Atunci Carpen schimbă tactica și capul adversarului deveni o țintă destul de sigură pentru el.

Tâlvan desorientat, primea lovitură după lovitură și începuse să se clatine. Din repriza a cincea și până în cea de a zecea el făcu numai obstrucție și izbuti să rămână în poziția verticală.

Carpen care atacase tot timpul dădea semne de oboseală. Își îndoi însă forțele și în următoarele patru reprize Tâlvan a făcut de mai multe ori cunoștința cu podeaua ringului.

— Ultima repriză.

Matchul continua în nota de superioritate a lui Carpen care apărea în câștigător sigur chiar din primele reprize.

*

— Campion al României la categoria mijlocie, Iorgul Carpen.

Secunzii și admiratorii, atâți câți putură intra pe ring îl luară pe brațe spre a-l purta în tirumf. O greșeală a unuia dintre ei îl făcu să se prăvălească pe podea.

Și... crudă realitate, Carpen se trezi din knock-out-ul pe care adversarul său îl administrase în ultimul minut al reprizei finale.

IORGIU

La sfârșit de an

Bilanț anemic

Nu este pentru nimeni un secret că în ultimele 12 luni, boxul românesc și-a dus zilele cum a dat Dumnezeu.

Bilanțul nu poate fi deci decât o anemică înșiruire a faptelor mai importante, destul de reduse din punct de vedere numeric.

Inceput printr'o categorică tendință de încurajare a amatorismului, anul 1940 ia sfârșit odată cu inițiativa Directoratului Boxului de a trece la profesionism o întreagă promoție de amatori.

Ideia este, fără îndoială, minunată dar considerăm că nu trebuie să se cadă dintr'o extremă în cealaltă și deaceia credem că unii dintre purtători herminei albe trebuesc să-și conserve calitatea spre a putea să ne reprezinte cu demnitate în eventualele competițiuni cu caracter internațional.

Desigur că, încurajarea profesionismului este necesară. Cu condiția însă ca această încurajare să nu lezeze interesele amatorismului căci, o noțiune fără cealaltă, nu se poate concepe.

Chestiunea implică un studiu amănunțit și credem că d. Ion Ionescu, noul conducător al destinelor pugilismului românesc, va ști să trateze subiectul cu calm și discernământ. Dacă se va proceda fără să se încerce triumful unor idei preconcepute, rezultatele vor corespunde unor roade fericite.

Revenind la anualul bilanț vom reaminti că amatorii au avut un fericit început, activitatea lor fiind în mod deosebit marcată prin desfășurarea campionatelor naționale ținute la București.

A urmat apoi o perioadă de acalmie care a fost utilizată de un organizator profesionist condus de fericita ideie a redresării pugilismului românesc în general.

Și iar activitate redusă atât la amatori cât și la profesioniști.

Perioada de tristă memorie care își are obârșia în primele zile ale lunii Iulie, a forțat lucrurile, pentruca abia în a doua jumătate a lunii Septembrie să se poată înjgheba câteva reuniuni amatoare sau mixte.

Sfârșitul anului a coincis cu aducerea în Capitală a doi profesioniști jugoslavi și cortina s'a lăsat spre a se ridica din nou la 18 Ianuarie.

IN STRAINATATE

Activitatea boxeurilor români a fost mai remarcabilă dincolo de granițele țării.

Toma Aurel și Milică Teodorescu au continuat să facă fală culorilor noastre prin victorii dintre cele mai semnificative, Lucian Popescu și Ilie Petrescu s'au comportat bine în deplasările efectuate și amatorii grupării „Mielu Doculescu" deși învinși, au făcut în Jugoslavia, dovada avansatelor lor cunoștințe tehnice.

Cu recomandațiile anului scurs, cu un nou conducător și cu veleități îndreptățite, așteptăm un an mai bun pentru boxul românesc.

Sik?

Sp. mecanice

O singură competițiune în 365 zile

Bilanțul asupra activității sporturilor mecanice este foarte bine redat de titlul prezentelor rânduri.

Intr'adevăr, în tot cursul anului 1940 nu s'a desfășurat în România decât o singură competițiune: cea organizată în Noembrie de gruparea „Metropola" din îndemnul noului conducător al sporturilor motorizate.

Desfășurată în parcelarea Jianu și împrumutând o parte din traseul „Marelui Premiu al Bucureștilor", alergarea motociclistă ținută sub egida „Metropolei" a constituit o nouă dovadă a atracțiozității acestui gen de manifestare și a dovedit în mod vădit marea utilitate a acestui sport nu îndeajuns de apreciat și susținut la noi.

In afară de reuniunea clubului „Metropola" nici o altă întrecere nu a venit să îmbogățească un program de activitate mult remarcat și apreciat în anii precedenți.

Vina o poartă în parte conducătorii grupărilor și destul de mult evenimentele cari s'au precipitat cu o iuțeală neobișnuită împiedicând activitatea în sezonul cel mai convenabil acestui fel de manifestare.

Sorocit pentru data de 1 Septembrie „Marele Premiu al orașului Brașov", a fost amânat în ajunul datei de mai sus, când s'a hărăzit aceiași soartă și „Marelui Premiu al Bucureștilor" a cărui a cincea ediție fusese fixată pentru ziua de 15 Septembrie.

Matchul Sângheorghe-Grigorg Matei va fi reeditat

Decizia pronunțată în matchul dintre amatorii Ludovic Sângheorghe și Grigore Matei, disputat cu prilejul reuniunii de reluare a activității a stârnit destule și vehemente critici.

Cum spectacolul oferit de această întâlnire a fost la înălțimea celor mai exigente pretențiuni, reeditarea lui nu poate să nu intereseze.

In consecință, Directoratul Boxului va programa acest match în ziua de 18 Ianuarie când va organiza a doua reuniune.

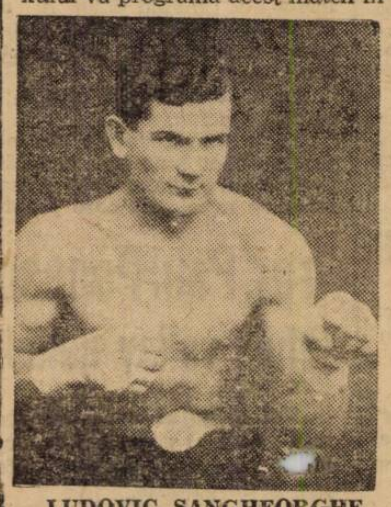

LUDOVIC SANGHEORGHE

Breack... stop... out...

Profesioniștii Ilie Petrescu și Vasile Șerbănescu sunt convocați Joi, 2 Ianuarie 1941, ora 18, la Directoratul Boxului.

VOLLEY - BASKET

Turneul Tirului de anul nou la Ploești

In urma marelui succes înregistrat în recentul turneu desfășurat la Ploești, societatea „Tirul" a primit o nouă ofertă pentru a juca de Anul Nou la Ploești. Cu acest prilej va face deplasarea și echipa de basketball masculin a Clubului Sportul Studențesc, — care va susține un match pentru placheta „Tirul" cu echipa cu același nume. Programul va fi completat cu două match-uri de volley masculin între „Tirul" și C. F. P. V. campioană a Ploeștilor și selecționata Ploești. Atracția reuniunii va fi fără îndoială revanșa matchului feminin de volley-ball între selecționata Ploeștilor și selecționata clubului „Sportul Studențesc" și „Coltea". Lotul se va întâlni la ora 11 în sala de așteptare cl. II Gara de Nord.